

Vatan Diye Bir Yer

– HüseyinDURAK · 09 Mayıs 2013

Vatan diye bir şey yoktur esasen Doğduğun köy, yetiştiğin kasaba,
Baharda yolduğun kır çiçekleri vardır.
Gözü kapalı gezebildiğin bayırlar,
Yüzünü okşar gibi bastığın çayırlar vardır.

Vatan diye bir yer yoktur esasen,
Yavuklunu ilk sarmaladığın köşe vardır.
Topunu yitirdiğin dere,
Atlarken bacağını kırdığın duvar vardır.
Erik çaldığın ağacı hatırlarsın mutlaka,
İlk kırdığın dalı unutmazsın...

Vatan diye bir yer yoktur esasen,
Beynine çizilen sınırlar vardır.
Okul sıralarında.
Henüz çiğdem kökünün yendiğini yenice öğrenirken
Geçmişinde gördüğün ihanetleri dinlersin büyüklerden.
Düşmanın camileri kapattığını,
Evleri yaktığını, köyleri yıktığını, gözü önünde kardeşlerinin
bacılara tecavüz edildiğini...
Usulca unutursun yaşadığın toprağın anneni beslediğini,
O toprak dede yadigarı bir atlasa dönüşür...

Vatan diye bir şey yoktur aslında
Beynine dayatılan harita vardır.
Bu harita ki düşman elinde cennet,
dosta cehennem gibi tıpkı,
tıpkı her şeyi almışlar gibi elinden
sığınacağın ve kaybetmekten sürekli korkacağın
bir toprak bölgesüne dönüşür.

Vatan diye bir şey yoktur aslında,
Aslında ortaokul sıralarında
ilk annesiz kaldığın
en sevdiğin arkadaşından ilk ayrıldığın

ve geceleri burnun sızlayarak özlediğin
köyün, kasaban vardır.
Ayrılırken oradan
tıpkı koparıyorlarmış gibi senden bir şeyleri
ağrır yüreğin, beynin ağrır da;
Boşluğa yuvarlanır gibi emin olamazsın
ayaklarının seni götürdüğü yerlerden

Vatan diye bir şey yoktur aslında
Büyük büyük adamların
Vergisini veriyor mu bilmeden sen
Oğlunu askere gönderiyor mu bilmeden
Generalin yüz lüks daireyi nerden aldığını
Ve bir köyün ortasında gencecik bir kıza tecavüz yetkisini
Nerden aldığını bilmeden
bir yetkilinin.
Sana "oyalan" diye verdikleri yutturma sevgi vardır.

Vatan diye bir şey yoktur aslında.
Yurt dışındaysan örneğin
Senin oraların havalarını bilen,
senin gibi konuşan,
halinden anladığın
ve halinden anlayan birine sarılmak vardır.
Türkiye yazısını dışarıdan gördüğünde
hissettiğin bir duygu vardır mesela,
Adı vatan sevgisi değildir o duygunun
Ananın daha dün kendi elleriyle yaptığı böreklerin
içtenliğidir yüreğini burkan...

Hasılı; vatanını sevmez, insan aslında
Köy camisinin dışında biriken kalabalığı sever
Göl kenarına kurulmuş yer kilimlerini
kadınların birbiriyle şakalaşarak sohbetlerini
adamların duvar diplerinde tüneyip
birbirleriyle eğlenmelerini sever.

Vatanını sevmez kimse,
seven söylemez, sever sadece

gökyüzünü karabulutlar kapladığında
çocuklar için üzülür,
annesini için üzülür
ve savaşırsa bir gün.
Okul sıralarında beynine doldurulan harita için değil
Göl kenarındaki huzuru yeniden tesis için savaşır,
sevdiğine tekrar kavuşmak için savaşır.
Aynı camide aynı cemaatla kılmak için namazı
Anasından aynı niyazı duymak için savaşır...

Vatan diye bir şey yoktur aslında
Huzurla gezdiği toprakları annesine,
sevdiğine benzetmesi vardır insanın...